

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 03.12.1976, sp. zn. 4 To 38/76, ECLI:CZ:NS:1976:4.TO.38.1976.1

Číslo: 43/1977

Právní věta: Zajištění nároku poškozeného podle § 47 tr. ř. je možné i na majetku, jehož je obviněný podílovým spoluvlastníkem.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 03.12.1976

Spisová značka: 4 To 38/76

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zajištění nároku poškozeného

Předpisy: 141/1961 Sb. § 47
§ 147 odst. 1
§ 148 odst. 1 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43/1977 sb. rozh.

Zajištění nároku poškozeného podle § 47 tr. ř. je možné i na majetku, jehož je obviněný podílovým spoluvlastníkem.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 3. 12. 1976 sp. zn. [4 To 38/76](#).)

Nejvyšší soud ČSR zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. stížnost obviněné H. H. proti usnesení krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 6. 1976 sp. zn. 1 T 19/76.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením byl k návrhu poškozené organizace n. p. Crystalex v Novém Boru její nárok na náhradu škody zajištěn na majetku obžalované H. H., a to zajištěním osobního automobilu výr. zn. Fiat SPZ CLA 26 - 58, jednoho fotoaparátu s příslušenstvím a jedné fotokamery s příslušenstvím.

Proti tomuto usnesení podala obžalovaná H. H. včas stížnost. Ve stížnosti uvádí, že auto, které krajský soud zajistil, je ve spoluvlastnictví obžalované a J. V., s nímž obžalovaná až do vzetí do vazby žila ve společné domácnosti jako družka, a že tedy zajištění auta je nesprávné, protože takovým

rozhodnutím je J. V. poškozen na svých právech vyplývajících z jeho podílového spoluvlastnictví uvedeného motorového vozidla. Dále poukazuje na to, že uvedené motorové vozidlo bylo zakoupeno z peněz získaných půjčkou u České státní spořitelny, okresní pobočky v České Lípě, ve výši 29 000 Kčs, kterou splácel J. V. částkou 500 Kčs a obžalovaná částkou 400 Kčs měsíčně, přičemž za dobu vazby obžalované převzal J. V. i její splátkový závazek. Žili jako druh a družka, a jde tedy o podílové spoluvlastnictví. Nejde tedy o situaci, kdy by za pohledávku věřitele při event. výkonu rozhodnutí odpovídal i druh J. V. V závěru pak navrhuje, aby napadené usnesení, pokud jím bylo zajištěno uvedené motorové vozidlo, bylo zrušeno.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal napadené usnesení podle § 147 odst. 1 tr. ř. a shledal, a že stížnost není důvodná.

Krajský soud rozhodl o zajištění majetku uvedeného v napadeném usnesení na základě návrhu poškozené organizace Crystalex, oborový podnik Nový Bor, podaného současně s uplatněním nároku na náhradu škody způsobené mu trestnou činností obžalované H. H., uvedenou v obžalobě.

Soud prvního stupně při rozhodování o zajištění auta zn. Fiat 125 P SPZ CLA 26 - 58 vycházel z údajů uvedených v trestním spise, doplněných zprávou vyžádanou z OOVV v České Lípě. Třeba dodat, že podle uvedené zprávy je v evidenci motorových vozidel OOVV v České Lípě jako vlastník, resp. držitel auta zn. Fiat 125 P SPZ CLA 26 - 58 vedena obžalovaná H. H. V úředním záznamu o zjištění stavu majetku této obžalované ze dne 8. 3. 1976 je pak uvedeno, že si obžalovaná v roce 1975 zakoupila osobní auto shora uvedené tov. značky a že část prostředků k jeho zakoupení byla získána půjčkou u České státní spořitelny. Konečně i v protokole o výsledku obviněné je v rubrice o jejich majetkových poměrech rovněž uvedeno zmíněné auto jako její majetek.

Tedy za okolností, které nasvědčují tomu, že auto značky Fiat 125 P SPZ CLA 26 - 58 je majetkem obžalované a kdy jde o věc, kterou lze postihnout výkonem soudního rozhodnutí, krajský soud postupoval v souladu s ustanovením § 47 tr. ř., když toto auto zajistil k uspokojení nároku poškozené organizace. Pokud pak obžalovaná v průběhu trestního řízení uváděla a opakovala i ve stížnosti, že ona není výlučnou vlastnící zmíněného auta a že podílovým spoluvlastníkem je její druh J. V., toto tvrzení nebrání tomu, aby došlo k zajištění jejího spoluvlastnického podílu na autě, přičemž skutečnost, že podílovým spoluvlastníkem auta je případně její druh J. V., může mít význam jen při volbě způsobu (formy) zajištění, která má být volena tak, aby nedošlo k neodůvodněnému omezení práv spoluvlastníka, který za škodu neodpovídá.

Z uvedených důvodů neshledal Nejvyšší soud ČSR stížnost obžalované H. H. důvodnou, a proto ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.